

**BUTLLETÍ · MENSUAL · DEL · GRUP ·
EXCURSIONISTA · ESPORTIU · GIRONÍ**

SUMARI

A L'ENTORN DEL MOMENT ESPORTIU

DOLÇOS MOMENTS

EL DRAMA DELS ALPS

EXPOSICIO ADOLFO FARGNOLI A L'ATENEU DE GIRONA

EL COFRET DE LA CIUTAT

FOLK-LORE

EXCURSIONS

NOVES

Any VI

Abril de 1925

37

En l'Establiment de Novetats

DE

RAIMONDA CREUHET

Rambla Llibertat, 22. — GIRONA

Hi trobareu tots els utensilis necessaris al bon
excursionista futbolista.

PREUS MÉS BARATOS QUE NINGÚ

Gran assortit en capells per a l'istiu i gorres forma esport
No deixeu de fer compres

LA LLUM DEL DIA A LA MA

S'obté mitjançant
la làmpara i pila
LOT, indispensable
per la seva llum
intensa en les ex-
cursions i viatges.

De venta a Giro-
na en els establi-
ments de JOSEP
BOIX. — Rambla
Llibertat, 15.

MANUEL DE-
DEU. — Ciuta-
dans, 11.

S. A. MAGAL-
DI. — Argenteria, 9

«EL GLOBO»
Progrés, 10.

Fixeu-vos amb l'au-
tenticitat de la mar-
ca.

PORTAVEU DEL «GRUP EXCURSIONISTA I ESPORTIU GIRONI»

ANY VI

ABRIL DE 1925

NÚM. 37

ESTATGE SOCIAL: CORT-REAL, 7

A l'entorn del moment esportiu

La qüestió de la desviació esportiva a Catalunya, es certa.

No fa pas molt temps que individualment eren ben pocs els que entre nosaltres es preocupaven de coses d'esport, i col·lectivament—ço és, amb estructura, guiatge i generalitat—l'educació física era notablement negligida.

Ara pel contrari no es pensa ni es parla més que d'esport, i encara de futbol. Hem passat doncs sense transacció d'un extrem a l'altre, d'una faisó tant inmoderada, que denuncia el nostre desequilibri intern i racial.

El futbol atrau irresistiblement les multituds catalanes, que amb la flor i nata de les nostres promocions juvenívoles, omplenen els estadis i esbaloten al entorn d'una jugada... Però més que l'esport en sí, que sols practica invertèbradament una minoria, ens captiva l'espectacle i ens encanta la trapaceria anecdòtica i superficial, teixida pel més exagerat particularisme.

Malauradament el jovent català esmerça masses energies en aquestes lluites xorques, pseudo esportives i verbalistes. Cal reaccionar del mal; però cal reaccionar fugint de la jeremiada estèril, encarrilant la màquina desviada i endegant es aigües tumultuoses.

Ens cal primerament posar-nos en raó i atendre els fenòmens biològics dels moviments col·lectius. Ens cal després pensar que mai els impulsos febrils de la joventut es redueixen a simples cabrioles, si hi ha qui amb seny cuidi de moderar excessos, de senyalar nous camins i de organitzar noves rutes a seguir. I es que la vibració de l'ànima juvenil no es mai infecunda.

En conseqüència condemnar en rodó la passió futbolística que arreu priva, es d'una notable castedat visual... Del futbol en vin-

drà una altra cosa, o sigui la pràctica dels altres esports, especialment l'atletisme, que seran cultivats amb intensitat i intel·ligència.

Així ja ara, en el jardí esportiu de Catalunya, comença a haver-hi un bon esplet: la normalitat retorna, no en dubteu pas, perquè vivim una hora propícia a la fructificació.

L'exemple que doneu vosaltres, amics del «Grup», practicant l'atletisme, és una flor revel·ladora de l'evolució que ja s'inicia en el present moment esportiu.

S'equivoquen doncs, els que creuen que el temps es perd. La millora és lenta però efectiva.

Allà els homes de poca fé amb les seves lamentacions: procurem nosaltres per damunt de tot, que la sement de frissances ideològiques, vívida en el fons de la nostra joventut, és desenrotlli i creixi, que ho farà ben pròdiga d'esperances.

PONS

Dolços moments

Oh Sardana, dança nostra, quantes voltes s'han obert els llavis dels nostres grans poetes per a cantar-te i lloar aquesta grandiositat teva, tan merescuda...

Si és una delícia assaborir la mel, essència de mil nectars de flors que les abelles s'enduen com a record dels seus petons, i si dolç és sentir en la boca sedenta un rajolí fresquívol d'una font que sab les cançons del bosc i l'aigua cristallina, refrigeri dels jorns ardents on el vianant sent en els llavis freturosos el bes de cada gota d'aigua, molt més dolç és encare sentir camí d'una vila ben nostrada voleiar en l'aire diàfan les notes d'una sardana que es desgrana com les flors besades per les abelles i com la cançó de l'aigua escumejanta. Doncs dins d'una sardana hom sent les inquietuts de goig inesborrable, perfums de lluita i llibertat, d'amor i esperança. Oh somnis deliciosos per mi mai oblidats!

El vent; fidel missatger, porta la música fins als sentits més profonds; la natura es desvetlla, les inquietuts i paüres s'obliden; fins un mateix no sab definir-ho: el cor li batega més depressa i sent corre dins les venes la sang dels avis, es sent lliure i brincaria de goig i d'alegria...

La sardana s'acaba: vé el final i l'armonia de l'última nota marxa enduta pel vent, de la mateixa faisó que ha vingut; tot s'apaga, restes contrit i si gosessis... fins ploraries.

FOC-NOU

El drama dels Alps

(Acabament)

Si els jorns passats havien estat magnífics, aquell dia no es presentava pas tan bell.

Una boira espessa i humida s'aixecava de la vall envaint les muntanyes, i el vent N. W. començava a bufar portador de mals-tempsades. Però encare ens creguèrem prou segurs per a atanyer la muntanya.

Després de menjar un bocí carregàrem els atuells i emprenguérem el camí.

El pas era feixuc i les boques restaven closes. Tota l'alegria primicera s'havia esvait amb l'alegria dels jorns. El cel de plom pesava damunt nostre amb els colors d'una tristesa que empalidia els rostres.

De tan en quan les ratxades del vent ens empenyien com per fer-nos més lleuger un viatge de mals averanys, mes encare no era llavors prou fort perquè creguéssim que havíem de desistir el nostre intent.

I així caminàrem les hores del dematí, sortejant abims que el cel sense llums feia més afrosos, i trepitjant la neu incerta, grisa com el cel, color de cadavre que m'encomanava una mena de paüra, no per mí mateix, sinó per la responsabilitat del meu guiatge.

Ja sabeu que a doscents metres del cim hom troba el Pas del Perill. Per un cantó, l'abim immens com una gorja monstruosament famèlica està prompte a engolir tota cosa que trepitja el sol del mal pas, i a l'altra banda els doscents metres de roca llisa i segada, que sembla aplastar el corriol massa estret. Això porta als sentits una estranya impressió que lleva el valor del més ardit i gosat, talment un déu demoníac i terrible, tràgicament mofeta de la minsa potència dels esperits humans, atractiu com una mala cosa, que empeny la voluntat i arrastra els cossos vers el seu vell company el dimoni de l'abim.

La sensació de feresa d'aquest pas és impossible compendre'l si un hom no s'hi ha trobat; cada vegada que l'havia de fer, el valor, contra tota força de la voluntat, se'm tornava petit com una bolva de neu, però mai com aquell dia he sentit la manca d'aquella fermesa, no pel perill que jo corria, sinó pel d'aquells joves confiats a la meva destresa, experiència i ardidesa.

El vent havia parat en aquell punt. El corriol estava net de boira; mes dins de l'abim i gairebé a nivell dels nostres peus hi havia una veritable nuvolada, semblava escuma bruta d'una mar revolada.

Vaig repassar les lligades de la corda i començà a passar.

Avançàvem calmosament, poc a poc, ben adosats al rocam de mà dreta. Aquella grandiositat, com he dit, torba els esperits. Jo endevinava, a través del silenci, que em seguien dos éssers més impresionats encare, que fins s'extremien del fregadiç de les robes llurs amb la pedra llisquent i esmolada.

Són trenta passes de tensió nerviosa, front a front amb el perill ben visible, lluita amb un enemic que aprofita el més lleu descuit per a vencer i endinzar-vos en les profunditats de l'abim insadollable, que lleva tot alè de vida i s'enduu els cossos pels camins inconeguts dels glaciars.

Malgrat tot eixírem satisfactoriament de la proba. A l'altra banda tornarem a sentir les ratxades del vent, però el saludarem com una manifestació de vida; els nervis es calmaren d'aquella intensa tensió que acabaven de sofrir, el cor es descongí i un sospir de satisfacció brollà del pit de l'angleseta que tenia el rostre encés, fent un contrast remarcable amb la palidesa d'abans.

Seguirem avant fins el Planell dels Voltors. Allí hi brillava uns raigs de sol furtius, sense brill malgrat la blancor de la neu; sota nostre els núvols d'estranyes figures s'esquinsaven per les penyes, que adquirien, juntament amb nosaltres, una humilitat poc agradívola.

Els dotze metres que manquen fins al cim els fèrem obrint amb el pic uns escalons en la neu. El jove professor feu voleiar en el punt més alt el drap del seu imperi, i allí vaig veure com sota del seu indiferentisme extern, l'esperit se li extremia d'emoció.

L'anglesea, sorpresa també, denotava prou bé un gaudir de triomf com si es creguessin vencedors en una lluita amb la natura selvatge.

El lloc no és propici pel repós, per això devallarem tot seguit. La nuvolada ens embolcallava ja, fent el camí més dificultós. El déu dels vents havia desfermat per complert el N. W. que ens batià braument i aixecava bolves de neu que feria els rostres com finíssimes puntes d'agulles.

Ja tornàvem a estar front al Pas del Perill. Hauria donat mitja vida per no haver-lo de tornar passar.

Llavors el pas era molt més perillós que a l'anada. El vent ens venia de cara, la boira ho havia borrat tot. Camí, abim i penya es confonien en una massa grisa, i si bé el vèrtig no entraria als sentits, el descuit més lleu podria ser-nos fatal.

I així fou.

Jo marxava davant; a uns tres metres seguia l'angleseta i a uns quants més el seu espós.

Al ésser a una quinzena de passes un sotrac violent estigué a

punt de llençar-me a l'abim. Un xiscle trencà l'immens silenci del lloc, arribant fins els tornaveus que el repetien una infinitat de vegades, com si aquella manifestació d'una tragèdia es multipliqués per torturar les meves oïdes. Jo estava tirat al sol, arrapat a les roques, amb les mans fetes urpes, sentint el pes de dues vides pendents del meu cos que relliscava per ínfims espais però que a mí em semblaven distàncies horrorosament llargues. En aquells moments el cervell deixà de percebre res; sols els nervis i l'instint em dominaven per complet; no sé res, ni tampoc tinc memòria de res, només dins el subconscient el patir més afrós hi feu estada.

De sobte el pes de ma cintura deixà de sentir-se. Malgrat estar-ne lliurat vaig restar en la mateixa posició, aturdit; no vos puc dir el temps que això durà, tant vaig perdre la consciència de mí mateix que àdhuc ara no sé com fou que vaig aixecar-me. Recordo, no obstant, que la corda lliure estava fixada en una escletxa que feien dues roques i penso que això fou lo que evità que jo fos arrossegat pel pes dels meus malaurats companys.

Si jo no m'hagués trobat en aquell estat crec ben segur que hauria volgut sondejar l'abim amb el meu cos, tanta era la desesperació que em dominava, però talment com un orat vaig córrer muntanya avall amb l'imminent perill d'estimbar-me. Sia per intuïció o per lo que és vulgui posí mes passes en terreny ferm i després de córrer una nit d'aquesta faisó arribava a l'hospici de Bernina on vaig caure desvanescut al portal.

Allí fiu auxiliat i després de lluitar uns dies entre la vida i la mort, entrava a ma cabana besant l'esposa i els fillets que em reberen com un sér reviscut.

Un dia que pensava en la gran tragèdia em vingué a les mans el troç de corda que vaig fer servir aquell dia i notí que el cap estava tallat amb una eina i com fet exprés; segurament l'angleseta d'ulls blaus i somniadors, veient tot salvament impossible i tement que amb el pes del seu cos i el del seu espós m'arrastessin a la mort que ens esperava, complí l'acte més gran d'heroïsme, rebent la mort més depressa a fi de que la meva vida fos salvada. Adhuc que no fos així em plau creure-ho, per això guardo al fons de la memòria el record més fervent per aquells que reposen dins dels vells glaciers embolcallats amb un sudari d'argent.

Jules acabà la narració juntament amb l'ampolla de ginebra. Els guies que l'escoltaven restaven, amb una mica d'emoció, sospesos del ressó que deixaven els últims mots de Jules, i sabedors per complet del drama dels Alps trobaran un nou motiu d'escalafret al travessar el Pas del Perill.

FRANCIS DE VENDRELL, traduc.

Exposició Adolfo Fargnoli *a l'Ateneu de Girona*

El nostre company ha ofert a les dametes gironines la visió del seu art preuadíssim i espiritual.

Ell mateix fa l'ofrena: A vosaltres, diu, que sou com un perfum i un somris de la ciutat, vos ofreno la visió de la petita exposició com si us ofrenés un ram de flors de la vida. I certament aquestes obres són nascudes a l'ombra d'un idili. En la brancada de l'esperit hi fan niu els sentiments més purs, i cada cofret i cada capseta són fets per a guardar-hi un sentiment que és veu concís fins en el més petit ornament.

En Fargnoli, si no el coneguéssim, ens semblaria un vell rapsoda amb cor d'infant i esperit d'àngel. Amb les seves obres ens

LA CAPSETA DE L'ENYORAMENT

explica un conte. Assentem-nos al sol per a millor escoltar-lo; les violetes ens faran de catifa i tapiç i fins els ocells pararan el cant per a oir-lo.

Vetaquí que les obres són fetes pensant en un cor bó, un cor infantívol que s'hostatga en una mareperla, un cor que sab l'amor naixent i que guarda les meves penes i alegries. Més aïll, també deu saber perdonar i per això torna la felicitat, perquè davant del

Crist entre roses, l'estimat sedent dels teus llavis de seda rosada farà un jurament d'amor.

I continua el conte d'un sò dolcíssim, a mitja veu, per entre els sospirs d'uns cors femenins que somnien en prínceps enamorats. I s'efumen les paraules com fetes a posta pels acords d'una citarina, i quiscun en cull aquella dolcesa que perfuma l'artista a través de ses obres.

Mes ell estima per damunt de tots els cofrets, aquell primicer que no és tan perfecte però té un neguit que ell tot sol ens explicaria l'obra que l'ha seguit.

Nosaltres no ens cansariem mai de somniar en presència de aquestes maravelles que ens parlen d'un esperit essencialment artista; per això trobem un encert aquesta exposició i més encara la seva ofrena.

X. X. de R.

El Cofret de la Ciutat

A Adolfo Fargnoli

*L'aigua espitlla la ciutat
i s'endüu un trocet a ella,
i en els codols del camí,
a l'indret més ignorat
va deixant la ciutat bella
bo i cubrint-la d'un jardí.*

*Vert florit, tapiç de molça,
el cofret de la ciutat
on hi guarda la llum dolça
del seu viure més preuat.
Dels records de cada dia
una imatge no hi cabia...*

*Campanar tan punxagut
riu avall se i han endut.*

X. Xaparro de RIERA

F O L K - L O R E

COBLES DEL RAM

Ja vé el sant diumenge
sant diumenge de Rams
les taules són parades,
de palmes, llor i rams:
Jesús Maria
de palmes, llor i rams,
Jesús tan gran.

De fulles de olivera
i un ciri molt galant.
Els padrins i padrines
tortells regalaran
als fiols i fioles
que'l bon dia daran.
Aquí a dalt aquesta sala
n'hi ha un banc molt gran
en un cap i seu Sant Pere
i en l'altre Sant Joan.
Al mig dels dos deixebles
el senyor hi seu pregant,
i sa mare pietosa
sempre està plorant.

—De què ploreu Vos Mare
perquè us entristiu tant.

—Que la nit és jugada
per el Dijous Sant.

—Un és el malvat Judes
i l'altre Roboan
que és un barataire
sempre està baratant.

Mentres creu el clavaven
beure va demanâ.

Li donen fel i vinagre.

—Quin beure tant margant

Se moriran les vinyes
també els blats pel camp:

si no corren les aigües
els molins no moldran

i les pobres criatures
de fam és moriran

Jesús Maria

de fam és moriran

Jesús tant gran.

Les dotze paraules

I

Sols n'era una, n'ha parit Betlem, n'ha parit l'Estrella, el fill de
Dèu Etern.

II

Dues n'eren dues, les taules de Moisès.

III

Tres n'eren tres, Santíssima Trinitat n'és.

IV

Quatre n'eren quatre, els quatre Evangelistes.

V

Cinc n'eren cinc, les cinc llagues de «Cristu».

VI

Sis n'eren sis, les sis hores de la creu.

VII

Set n'eren set, els goigs de Sant Josep.

VIII

Vuit n'eren vuit, les vuit Animes justes.

IX

Nou n'eren nou, els cors d'Angels.

X

Deu n'eren deu, els deu Manaments.

XI

Onze n'eren onze, les onze mil Verges.

XII

Dotze n'eren dotze, les dotze paraules.

Recollides de boca de Narcís Quintana de Les Serres d'Amer.
Girona desembre de MCMXXIV.

J. C.

EXCURSIONS

Malgrat els meus pocs coneixements literaris, vull parlar en el nostre Portaveu d'una qüestió que afecta a alguns companys—surtosament ben pocs—que prenen l'excursionisme sense cap mena de solta i solament per a arribar a un lloc determinat a fi de passar una galant estona en el ball o bé per a acompanyar a unes noies.

Pla bé em guardaré prou de senyalar a uns i altres. No obstant és un deure el dir a tots aquells que assisteixen a les excursions sense altra finalitat que la indicada, la necessitat de que no hi vagin o al menys no pretinguin imposar un domini damunt els que hi anem per esbarjo, cultura, etc., doncs endavinaran tot seguit que no és ballant ni flirtejant la nostra manera de fer les excursions.

El que això escriu, com molts altres companys, ens agrada practicar l'excursionisme d'una manera moderada, visitant tots quants tresors arqueològics es troben pel camí, els diferents paratges i bellesa de les nostres muntanyes, treient fotografies dels llocs encisadors, cronometrànt les distàncies d'un lloc a l'altre, anotant les altures de les cimes assolides, i en fi fent-nos ressó de tot lo que trovem i poden ovirar els nostres ulls.

Què és l'excursionisme sinó es practica d'aquesta manera?

Voleu tal vegada que demà sentiu a parlar de qualsevol lloc, on hi haureu estat d'excursió i que per el vostre petit interès tingueu de dir que no vos recordeu de res?

Vet-ací explicat lleugerament una qüestió que com ja he dit no es pas extensa, emperò que podria ésser que algú no ho sabés.

Per fer grans gambades no val la pena d'organitzar excursions, puix tenim a Girona un lloc molt bonic i a més adequat el terreny: La Devesa.

I qui sigui frare que prengui candela.

ROC

De l' Aplec de Sant Roc

Bell és agermanar els nostres plaers d'excursionistes amb els de les festes típiques i populars, festes altrament tan nostrades que no podem menys de sentir-ne tota l'amorosa alegria que brolla del seu ésser.

Per això les coses nostres són tan belles, perquè tenen un cor tan gran que poden estimar tota manifestació bona sense cap minva. No és pas una lluita d'idealitats el nostre deport, ans bé és un complement.

Quin goig dona cantar a ple pulmó les nostres cançons mentres l'aire dels cims ens embauma i ens fortifica; i les belles paraules dites a una companya, i més encare, amiga que vos ha donat el camí, que posen una gaubança jovençana a l'exercici sanitos de les cames.

Aquest fou el fruit dels companys Codina, Alsina, Muillo, Vila, J., Taberner, Gallostra, Martí J., Berneda, Frigola, Marcet, Camós, Xaparro X. i Planas. També trobarem allí el company Adolfo Fargnoli i la gentil excursionista Joaquina Morillo que hi eren vinguts amb altres seves amistats.

L'ermita de Sant Roc, sonora per l'alegria de la multitud que l'envoltava, és casulana i popular. Germana dels pins i penyes és perfumada per les herbes del bosc, i cada brot és a l'ensem santificat per l'ermita.

I hom veu pel camí la corrua de romeus, que serpeja pels camps coberts de verdors noves i prometedores, fita la vista a l'enllà, pujant la joliva muntanya portats uns pér la fe i els altres per l'amor.

Lloem les coses nostres que porten un xic de llum i de claror al viure quotidià.

* * *

El dia 15 del mes passat es verificà l'excursió matinal a Sant Julià de Ramis i Congost. Hi assistiren els companys Palahí, Planas, Saliné, Maresma, Costa, Vila, J., Xaparro, X., Pera, Frigola, Mas i Alsina.

I Aplec de Germanor Excursionista organitzat per les Entitats de Gràcia al Santuari de N.D. de la Cisa

L'anunci de que el Grup assistiria al Aplec havia entusiasmats a una bona colla de socis prometent ser un nombre no assolit en cap altre excursió; però la pluja ens ho desfeu bon troç.

No obstant ens trobàrem a l'estació de M. Z. A. els companys Alsina, Taberner, Gallostra, Marcet, Frigola, Palahí, Xaparro, Soler, Rosselló, Codina, Adroher, Berneda, Huix, Tordera, Martinoy, Martí, Morillo, Camós, Carbonell i Banchilleria. Pujàrem al tren que havia de conduir-nos a Vilassar; la pluja ens acompanyà durant tot el viatge.

Al arribar a aquesta estació la pluja parà i així seguïrem fins a Vilassar de Dalt, on fèrem la colació primera.

Pel camí trobàvem nombroses colles que malgrat l'inseguretats del temps, assistien a l'aplec. Nosaltres hi arribàvem quan es donava la sortida als concursants de la marxa lliure.

Varem saludar a diferents companys, excursionistes barcelonins, que coneixiem per haver vingut a la nostra ciutat, els quals ens donaren mostres d'una gran cortesia i franca amistat.

Acabada la missa, que es digué a memòria d'En Cesar August Torres, seguïrem pels contorns que eren florits de tarongers i estaven perfumats pels fruits d'or, per l'aire de la mar i per un esperit de conreu.

Sota un ufanós garrofer dinàrem. Finit aquest ens dividírem en dues colles. Uns marxaren a Mataró, on visitaren La Societat «Iris» i la ciutat, i els demés anaren a Premià de Dalt on es ballaren sardanes.

Ambdues colles restaren encantades de l'hospitalitat i companyonia que trovaren arreu. Ço que denotava una unitat d'esperit i germanor entre els diversos excursionistes de la terra.

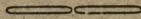
I així, després d'haver fruit totes aquestes coses tan belles i tan íntimes, retornàrem a la nostra ciutat amb el tren del vespre, florits els llavis de belles cançons i portant al cor la recança d'un comiat.

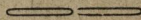

El notable artista, Pere Vallmajor, té exposada a casa Reixac, una bella obra de metall repujat que representa una bacina amb l'imatge de N. D. de la Mercé, feta amb una perfecta tècnica i un estil propi i sorprenent.

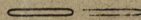
No cal dir que felicitem de tot cor a l'artista que en tan bon lloc posa el nom de la ciutat.

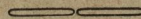
Al Aplec de N. D. de la Cisa uns companys ens assabentaren que dintre pocs dies una colla d'excursionistes barcelonins visitarien la nostra ciutat.

Entre diversos elements del Grup es treballa activament per a crear una secció d'infants excursionistes a manera d'altres entitats.

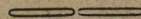

Així també s'estan ultimant detalls per a la perfecta organització de la secció feminal del Grup que començarà a actuar a mitjans del present mes.

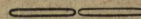

En el programa de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya hi ha un reglament per a concurs de fotografia.

Els aficionats poden anar a l'estatge social on trobaran a llur disposició el dit reglament.

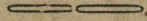

Durant el present mes, el Museu estarà obert els dimarts, dijous, dissabtes i diumenges de dos quarts d'onze a dos quarts d'una.

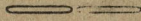

En les excursions d'un dia que usualment celebra el Grup cada mes, els socis que desitgin concorre-hi deuen inscriure's una setmana a l'avançada.

Al confeccionar el programa d'excursions es tindrà sempre en compte les propostes dels socis. Aquestes propostes deuen fer-se per escrit abans del 20 de cada mes.

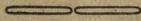
Han començat ja els entrenaments de jocs atlètics que ha organitzat la secció de esports del Grup.

L'entrenament es verifica cada dimarts i dijous a les 6 del matí a l'estadi de l'U. D. G. sots la direcció del metge senyor Pompei Pascual.

Hem rebut un cartell-bases d'un concurs per a premiar la millor biografia d'En Manuel Colomer, primer pilot aviador català mort per la causa de l'aviació.

Les bases estan a disposició dels senyors socis.

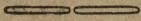

Publicacions rebudes:

Butlletins: A. E. Júpiter; C. E. Barcelonés; «Minerva»; «Mai Enrera» del C. E. de Gràcia; C. E. «Els Blaus»; C. E. Pàtria; «El Fulletó»; Excursions de l'A. E. Popular; C. E. Rafael Casanova; Noticiari del G. E. Taber.

Programes: A. E. Avant; A. Fotogràfica de C.; I Aplec de Germanor del E. G.

Varis: La Semisto; Eugènia; Arxiu del C. E. de Tarrassa; Espanya i sos Hotels; Agrupació Escultista.

El dia 25, els companys Alvar Palahí i Joaquim Figueres, socis de la secció ciclista del Grup, feren una excursió seguint l'itinerari Pasteral, Susqueda i Olot. Retornant molt satisfets malgrat que la pluja els destorbà en molta part de llur camí.

E X C U R S I O N S

MES D'ABRIL

Dia 5 Matinal: Barca; Molí d'En Xungla; Sarrià de Dalt i Montagut. Sortida de l'estatge a les 6 del matí. Vocal: Modest Palahí.

Dies 12 y 13 Vic; Sarrià; Tabertet; Rupit; Salut i Sant Feliu de Pallarols. Sortida de l'estació de M. Z. A. a les 5 del matí. Pressupost 15 pessetes i mine tra per dos dies. Vocals: Marian Taberner i Joan Martí.

Dia 19 Vespertina dedicada a la Secció Feminal. Taialà; Cartellà; Canet d'Adri i Font de la Torre. Sortida de l'estatge a les 2 de la tarde. Vocals: Joaquina Murillo i X. Xaparro de Riera.

Dia 26 Sarrià de Dalt; Sant Medí; Montbó; Santa Maria de Camós; Miànigues; Banyoles; Pujals dels Cavallers; Pujals dels Pagesos; Santa Llogaia del Terri i Cornellà. Sortida de l'estatge a dos quarts de 6 del matí. Vocal: M. Taberner.

MES DE MAIG

Dia 3 Visita d'estudis pels llocs arqueològics i històrics de Girona i els seus entorns. Sortida de l'estatge a les 9 del matí. Vocal: X. Xaparro de Riera.

Dia 10 Voreres del Ter; Sant Gregori; Pas del Gegant; Mines de Sant Julià de Llor; Bonmatí i Amer. Sortida de l'estatge a dos quarts de 6 del matí. Pressupost 2 pessetes i minestra per un dia. Vocal: Josep Alsina.

PERRUQUERIA

— de —

Ramón Carbó

Carrer del Progrés (Nou)

GIRONA

Es el millor establiment d'aquest
ram, tant pel seu confort, nete-
dat i elegància.

¡Esportius: aneu-hi tots!

ARTICLES FOTOGRAFICS

Assortit complet
en aquest ram : :

—
Drogueria

JOSEP M.ª PEREZ XIFRA

—
Abeuradors, 2
GIRONA

SABATERIA

AUREO MALARET

—
Calçats de totes classes

Ultimes novetats

Especials per a Futbol

i Excursionisme

—
GIRONA

Rambla de la Llibertat, 2

del 24 al 27-

EL GIRONÈS

Estudi geogràfic de la nostra co-
marca amb il·lustracions i plànols

PER EN

M. SANTALÓ

De venta en les principals lli-
breries al preu de 3'50 ptes.

SEGONA ENSENYANÇA

COMERÇ

Classes especials nocturnes

Josep M.ª Salvador

Llicenciat Filosofia i Lletres

—
Sabateria Vella, 6 - pral. GIRONA

AVIAT SORTIRA

—
L'ESTATUA DE LA

DANÇARINA

—
LLIBRE DE CONTES PER

I. Rodriguez Grahit

Fàbrica de capsas
de cartró de totes formes

Treballs immillorables
Preus econòmics

SALVADOR PLANAS
Plaça Marquès de Camps
GIRONA

VACANT

HOTEL PENINSULAR

ANTIGA FONDA DE SANT ANTONI

TOTS ELS EXCURSIONISTES TROBARAN
AQUI LES COMODITATS I TRACTE DELS
HOTELS MES MODERNS

PROGRÉS. 5

LA FUNERARIA MODERNA

FUSTERIA

ENTERROS

CORONES

TRASLLATS

Portal Nou, 7.

GIRONA

AGUSTI GALLOSTRA

SAETRE

Besadó, 2 -- GIRONA